

ע"פ 7651/18 - יעקב ז肯 נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7651/18

כבוד הנשיאה א' חיות

לפני:

יעקב ז肯

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים
(השופט י' מינטקוביץ') מיום 21.10.2018 בת"פ
62273-09-17

עו"ד מנחם שטאובר

בשם המערער:

עו"ד יair Chmoudat

בשם המשיבה:

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקוביץ') מיום 21.10.2018 בת"פ
62273-09-17 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתוב אישום לבית משפט השלום בירושלים שבו יוחסו לו עבירות של התפרצויות למקום מגוריים וגנבה. על פי כתוב האישום, ביום 23.9.2017 נכנס המערער לבניין מגוריים בירושלים ובאמצעות מפתח שמצא

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בארון החשמל של אחת הדירות חדר לדירה וgebn מטבח מפתח נוסף של דירה אחרת באותו בניין. ביום 25.4.2018 לאחר שמיית ראיות, זיכה בית המשפט (השופט י' מינטקביץ') את המערער מעבירת התהפרצות בקובענו כי נורר "ספוק מסיים, גם אם כל מאד, בשאלת האם הנאשם [המעערר] התפרץ לדירה הראשונה", והרשיע אותו בעבירות של גנבה והימצאות בנסיבות מחשידות בכוכנות פריצה (להלן: הכרעת הדיון). באשר לעבירה אחרונה זו, שלא הופיעה בכתב האישום, קבע בית המשפט כי הייתה למערער הזדמנויות מלאה להתגונן מפניו שכן "יסודותיה העובדיים [...] היו בלב המחלוקת בתיק, והסבירו של הנאשם [המעערר] למשמעו, כל שהייתי מקבל אותו, היו יפים גם ביחס לעבירה זו" (ההדגשות במקור). ביום 16.5.2018 גזר בית המשפט על המערער עשרה חודשי מאסר בפועל (ועונשים נוספים נלווים כמפורט בגזר הדיון).

2. המערער ערער על הכרעת הדיון וגזר הדיון, בין היתר,بطענה כי הוא הורשע בעבירה שונה מזו שבה הואשם בכתב האישום וכי בזירה נמצאו טביעות אצבע שלא נבדקו על ידי גורמי החקירה. ביום 13.9.2018 קיבל בית המשפט המחזוי בירושלים (השופטים א' דראל, ע' זינגר ו-ח' מאק-קלמנוביץ') את הערעור. נקבע כי הרשעה בעבירה שלא כללה בכתב האישום היא בגדר חריג, ועל כן בנסיבות העניין, יש מקום לאפשר למערער להביא ראיות נוספות בעניין זה. עוד נקבע, כתעنت המערער, כי אכן קיימים מעתקים של טביעות אצבע שלא נבדקו. עם זאת, בשים לב לכך שמדובר בראייה "ישש" בה לכל היותר פוטנציאלי של הרשעה ולא זיכוי, שכן בית משפט קמא הניח ממילא שלא קיימות טביעות אצבע" דחה בית המשפט את טענת המערער כי יש לזכותו בגין מחדל חקירה זה, וקבע כי נוכח היה שבית המשפט קמא ישקל "מחdash את דרך [ה]התנהלות הדינונית לאור מידע זה". לבסוף, דחה בית המשפט את בקשה המערער להורות כי התקיק יוחזר לבירור בפני מوطב אחר, בקובענו כי לא מצא עילה לכך.

4. על כן, התקיק הוחזר להמשך דיון בבית משפט השלום בירושלים. במהלך הדיון שהתקיים ביום 10.10.2018 ציין המערער כי בדעתו להעיד את אחواتו כעדת הגנה וטען כי נוכחות הייתה עורכת דין המופיעה תדייר לפני שופטי בית משפט השלום בירושלים יש להבהיר את התקיק לטיפולו של מوطב אחר. בית המשפט הורה בהחלטתו מאותו היום כי המשיבה תבודוק את המעתקים של טביעות האצבע שנמצאו בזירה בטרם יקבע מתווה להמשך הדיון. זאת, תוך שוץין כי "המעט שניתן היה לצפות לו שבדיקות כה אלמנטריות תבוצע מיד כאשר התגלה [ל]מאמינה שבניגוד להצהרותיה נלקחו מהזירה מעתקי טביעות אצבע". בדיון שנערך ביום 21.10.2018 הודיעה המשיבה כי לא נמצא התאמה בין טביעות האצבע שנמצאו בזירה למערער. בשלב זה עתר המערער לפסילת המوطב בטענה כי בכוונתו להעיד את אחواتו. המערער הוסיף וטען כי משבית המשפט הרשיע אותו וקבע כי ניתנה לו הזדמנויות נאותה להתגונן, אין הוא יכול לשוב ולדעתו בתיק מטעמים של מראית פני הצדקה.

4. בית המשפט דחה את בקשה הפסילות על אתר. נפסק כי אחواتו של המערער אכן מוכרת למوطב מהופעותיה לפני עיתים, וכי מדובר בקשר מסוים לא נוכח ככל שיידרש לקבוע לגביה מצאי מהימנות. עם זאת, בית המשפט הטעים כי שלא מדובר בקשר מהותי אלא בהיכרות על רקע מקצועו בלבד, אין כל סיבה כי הוא לא יוכל לשmu את עדותה, ודברים אלה נכונים בפרט ממשודubar בעורכת דין המופיעה תדייר גם בפני שופטים נוספים בבית משפט. עוד צוין כי ההגנה הייתה ערה לאפשרות כי אחواتו של המערער תידרש להעיד עוד בהליך שהתקיים לפני שניתנה הכרעת הדיון, ולא העלה כל טענה בעניין זה. נפסק כי אין גם מקום לפסילת המوطב בשל היכרותו עם התקיק וקביעותיו במסגרת הכרעת הדיון. צוין כי טענה זו הועלתה במסגרת הערעור בבית המשפט המחזוי ונדחתה ועל כן, ספק אם היה מקום לשוב ולהעלotta. בכך הוסף, כי העובדה שניתנה הכרעת דין על סמך מארג הראיות שהו קיימות בפני המوطב אותה העת, אינה "קובלת את דעתך ולא תמנע ממנה להגיע לתוצאה שונה ככל שהמצב הראייתי השתנה".

5. مكان הערעור שבפני. בתוכה, מעלה המערער שלוש טענות עיקריות: האחת, כי מראית פני הצדקה מחייבת כי מותב חדש, אשר טרם גיבש עדמה בתיק, יבחן את ענינו. זאת,abisムם לב להתנהלותה הפטולה של המשיבה בכל הנוגע לטביעות האצבע. בהקשר זה נטען כי המערער מבקש להעלות טענה של הגנה מן הצדק ועל כן, יש צורך בהעברת ההליך למותב אחר. טענתו השנייה של המערער היא כי דעתו של המותב "נעולה". נטען כי הרשות המערער בהכרעת הדיון התבבסה על דחית גרסתו, תוך שבית המשפט קבע לגביי מצאי מהימנות שליליים. נטען כי התחששה שדעת המותב "נעולה" מתחזקת לנוכח הרשות המערער בעבירה שבה לא הואשם, וכןabisם לב להתבטאות המותב כלפי דיון ביום 4.10.2018, שבו - לטענת המערער - ציין המותב כי "כבר נקבעו מממצאים לגבי מהימנותך". הטענה השלישית, נוגעת לרצונו של המערער להuide את אחותם, שהוא עורכת דין המופיעה תדיר בפני המותב. המערער מוסיף כי בಗלוּם הקודם של ההליך, שלא נסוב על אודות שאלת עצם הימצאותו בבניין, עדות האחות לא נדרשה.

6. המשיבה מצידה סבורה שיש לדחות את הערעור. באשר לטענות המערער הנוגעות להתנהלות התביעה ורשותות החקירה, נטען כי אלו אין מופנות נגד המותב, וכי הנסיבות התביעה בעבר לפיהן לא קיימות בתיק טביעות אצבע ניתנו בפני מותב אחר בהליך לעיון בחומרិי חקירה. על כן, נטען כי אין כל מנעה שבית המשפט ידון בתיק ויבחן את הריאות החדשנות שיזנחו בפנוי. באשר לטענתו השנייה של המערער לעניין "נעילת" דעתו של המותב נטען כי טענה זו הייתה משנית וחלופית עת עתר לפסילת המותב בבית המשפט קמא. ציין כי הטענות בעניין ההתבטאות המותב לא הועלו בבקשת הפסילה, וכי ההתבטאות אלו אין מופיעות בפרוטוקול הדיון, שהמערער לא ביקש לתקן. לגופו של עניין, נטען כי התשתית הראיתית שעומדת כתע בפני המותב שונה מזו שעמדה בಗלוּם הקודם של ההליך, והוא כולל גם את עדות אחות המערער. נטען כי העובדה שהמערער הורשע בעבירה חלופית אין בה כדי ללמד כי דעת המותב "נעולה", וכי בית המשפט אף קבע בהחלטתו כי הוא יהיה פתווח לשנות את דעתו בהסתמך על התשתית הראיתית שתיזנחו בפנוי. כמו כן, המשיבה הדגישה כי טענת המערער בעניין זה נדחתה על ידי בית המשפט המוחז. לבסוף, באשר לטענה בעניין עדות אחותו של המערער נטען כי מדובר בהircות מקצועית בלבד שאינה מקימה עילית פסילה. המשיבה הוסיפה כי לפי טענת המערער, יש מקום לפסול את שופטי בית משפט השלום כולם, וכי עדות אחות המערער הייתה רלוונטית גם במסגרת הgalgoּם הקודם של ההליך ואולם לא נטען על ידי המערער כל טענה בעניין זה.

7. לאחר שעינתי בערעור על נספחים ובתשובה לו באתי לידי מסקנה כי דין להידחות. כידוע, העובדה שהתקיים הוחזר הדיון בפני אותו מותב לאחר התערבותה ערוכת הערעור אין בה, לבדה, כדי להביא לפסילת המותב מלשכת בדיון (ע"פ 9091/05 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.1.2006)), ועל הטוען לקיומה של עילית פסולות להציג כל קיומו של חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. כבר נפסק כי שאלה זו תיגזר מעובדותיו של כל מקרה ומקרה, וכי "אין דין ההתבטאות כולנית דין ההתבטאות פרטנית, אין דין ההתבטאות שנאמרה שלא במסגרת דין דין ההתבטאות שנאמרה במהלךו, ואין דין ההתבטאות מסווגת בהליך בגין המבוססת על הנחות עובדיות דין ההתבטאות נחרצת בסיום הליך המבוססת על ממצאים עובדיים ומשפטיים" (ע"א 1016/97 פיקוב נ' פיקוב-תמיר, פסקה 6 (1.6.1997)). בעניינו, טענתו של המערער בעניין "נעילת" דעתו של המותב הועלתה מאותם טעמים עצמים בפני בית המשפט המוחז ונדחתה, וכי שקבע בית המשפט קמא בדוחותו את בקשה הפסילה - אין מקום לשנות מהחלטה זו. אכן, הכרעת הדיון כוללת קביעות מהימנות שליליות באשר לgresת המערער, אך כפי שצין בית המשפט קמא, קביעות אלו ניתנו על סמך התשתית הראיתית שעמדו בפני אותה העת, בעוד שכעת תעמוד בפני תשתיית ראיתית רחבה יותר. בנסיבות אלו, הביר המותב כי הוא פתוח לשכנוע וכי דעתו אינה "נעולה" וחזקה עליו כי יבחן את טענות המערער באופן אובייקטיבי ולא משוא פנים.

8. עוד לא מצאתי לקבל את טענות המערער לעניין קיומה של עילה לפסילת המותב בשל עדותה הצפואה של

אחוותנו. כפי שקבע המותב, אין לו כל היכרות אישית עם אחוותו של המערער, וכל ההיכרות ביניהם مستכמת אך בעובדה שהיא מופיעה בפנוי כעורכת דין מעט לעת. בכך אין ממש עילה לפסילת המותב בהתאם לאמות המדינה הקבועות בסעיף 77א(א1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. כפי שນפסק, עצם קיומה של היכרות מקדוציאות בין שופט ובין עד מטעם אחד הצדדים להליך אין בה כדי ללמד, CSLעצמה, על קיומה של "קרבה ממשית" במקרים בין שופט (1) הנ"ל המצדיקה את פסילת המותב (השו ע"א 2004/18 פלונית נ' פלונית, פסקה 3 (18.7.2018); ע"א 3168/18 שפורר נ' לשכת עורכי הדין בישראל, פסקה 6 (11.6.2018)). יתר הטענות שהעלתה המערר אף הן אין מצדיקות את פסילת המותב, מן הטעמים שפירטה המשיבה, ולא ראויין צורך להרחיב לגבייהן (לענין הנסיבות שאין להן עיגון בפרוטוקול השוו - ע"א 6725/18 פלונית נ' פלונית, פסקה 4 (7.10.2018)).

הערעור נדחה.

ניתן היום, ל"י בחשוון התשע"ט (8.11.2018).

הnbsp;יאה